

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/54/EU

av den 20 november 2013

om vissa flaggstaters ansvar i fråga om efterlevnad och verkställighet av 2006 års konvention om arbete till sjöss

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens åtgärder inom sjöfartsnäringen syftar bland annat till att förbättra sjömäns levnads- och arbetsförhållanden ombord på fartyg samt tryggheten och säkerheten till sjöss och att förhindra förening till följd av olyckor till sjöss.
- (2) I unionen är man medveten om att de flesta olyckor till sjöss orsakas av den mänskliga faktorn, särskilt utmattning.
- (3) Ett av huvudsyftena med unionens sjösäkerhetspolitik är att bekämpa undermålig sjöfart.
- (4) Den 23 februari 2006 antog Internationella arbetsorganisationen 2006 års konvention om arbete till sjöss

(nedan kallad 2006 års konvention) i syfte att införa ett enda, enhetligt och aktualiserat instrument som också inbegriper de grundläggande principerna i andra internationella arbetsrättsliga konventioner.

- (5) Enligt artikel VIII i 2006 års konvention träder denna i kraft tolv månader efter den dag då man vid ILO registrerat ratificeringar av minst 30 medlemsstater vars totala andel av världens bruttotonnage är 33 %. Detta villkor uppfylldes den 20 augusti 2012 och 2006 års konvention trädde därför i kraft den 20 augusti 2013.
- (6) Genom rådets beslut 2007/431/EG ⁽³⁾ bemyndigades medlemsstaterna att ratificera 2006 års konvention och medlemsstaterna uppmanades att göra detta så fort som möjligt.
- (7) I 2006 års konvention fastställs globala minimistandarder för att säkerställa alla sjömäns rätt till anständiga levnads- och arbetsförhållanden, oavsett deras nationalitet och vilken flagg det fartyg de arbetar på för, och för att skapa likvärdiga förutsättningar.
- (8) Flera delar av 2006 års konvention har införts i olika unionsinstrument både vad gäller flaggstatens och hamnstatens skyldigheter. Syftet med detta direktiv är att införa vissa bestämmelser om efterlevnad och verkställighet som avses i avdelning 5 i 2006 års konvention, som avser de delar av 2006 års konvention för vilka de föreskrivna bestämmelserna om efterlevnad och verkställighet ännu inte har antagits. Dessa delar motsvarar de inslag som återfinns i bilagan till rådets direktiv 2009/13/EG ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 153.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 oktober 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 november 2013.

⁽³⁾ Rådets beslut 2007/431/EG av den 7 juni 2007 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska gemenskapens intresse ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2006 om arbete till sjöss (EUT L 161, 22.6.2007, s. 63).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss och om ändring av direktiv 1999/63/EG (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

- (9) Genom direktiv 2009/13/EG genomförs det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss (nedan kallat *avtalet*) som är fogat till det direktivet. Det här direktivet påverkar inte direktiv 2009/13/EG och bör därför säkerställa efterlevnaden av mer förmånliga bestämmelser i unionsrätten i överensstämmelse med det direktivet.
- (10) Trots att Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/21/EG ⁽¹⁾ styr flaggstatens förpliktelser genom att införliva IMO:s frivilliga revisionsprogram för medlemsstater i unionsrätten och genom att införa kvalitetscertifiering av nationella sjöfartsorganisationer, skulle ett separat direktiv som omfattar standarder för arbete till sjöss vara lämpligare och ge en tydligare bild av de olika ändamålen och åtgärderna utan att påverka direktiv 2009/21/EG.
- (11) Direktiv 2009/21/EG är tillämpligt på IMO-konventioner. Medlemsstaterna kan i varje fall utarbeta, genomföra och upprätthålla ett kvalitetsledningssystem för de operativa delarna av sin sjöfartsförvaltnings flaggstatsrelaterade verksamhet som faller inom detta direktivs tillämpningsområde.
- (12) Medlemsstaterna bör se till att de som flaggstater fullgör sina skyldigheter i fråga om genomförandet hos fartyg som för deras flagg av bestämmelserna i relevanta delar av 2006 års konvention. Vid upprättandet av ett effektivt system för övervakningsmekanismer, inbegripet inspektioner, kan en medlemsstat vid behov bevilja offentliga institutioner eller andra organisationer bemyndigande i den mening som avses i regel 5.1.2 i 2006 års konvention enligt villkoren däri.
- (13) Enligt artikel 2.3 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽²⁾ inbegriper mandatet för den europeiska sjösäkerhetsbyrån att byrån, som en huvuduppgift, samarbetar med medlemsstaterna och på deras begäran tillhandahåller lämplig information i syfte att stödja övervakningen av erkända organisationer som handlar på den medlemsstatens vägnar, utan att det påverkar flaggstatens rättigheter och skyldigheter.

- (14) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (15) Under inga omständigheter bör tillämpningen av detta direktiv leda till en sänkning av den nuvarande skyddsnivån för sjömän enligt unionsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer regler för att säkerställa att medlemsstaterna effektivt uppfyller sina förpliktelser som flaggstater i fråga om genomförandet av relevanta delar av 2006 års konvention. Detta direktiv påverkar inte direktiven 2009/13/EG och 2009/21/EG eller eventuella strängare standarder för levnads- och arbetsförhållanden för sjömän som återfinns där.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definition, utöver de relevanta definitioner som anges i bilagan till direktiv 2009/13/EG:

Relevanta delar av 2006 års konvention: de delar av 2006 års konvention vars innehåll ska anses motsvara bestämmelserna i bilagan till direktiv 2009/13/EG.

Artikel 3

Övervakning av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att effektiva och lämpliga kontroll- och övervakningsmekanismer, inbegripet inspektioner med de intervall som anges i 2006 års konvention, inrättas för att säkerställa att levnads- och arbetsförhållandena för sjömän på fartyg som för deras flagg uppfyller, och fortsätter att uppfylla, kraven enligt relevanta delar av 2006 års konvention.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/21/EG av den 23 april 2009 om fullgörande av flaggstatsförpliktelser (EUT L 131, 28.5.2009, s. 132).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

2. När det gäller fartyg vars bruttotonnage är mindre än 200 som inte går i internationell sjöfart får medlemsstaterna i samråd med berörda redar- och sjömansorganisationer besluta att, enligt artikel II.6 i 2006 års konvention, anpassa övervakningsmekanismer, inbegripet inspektioner, i syfte att beakta de särskilda förhållanden som gäller för sådana fartyg.

3. Medlemsstaterna får, vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt denna artikel, vid behov bemyndiga offentliga institutioner eller andra organisationer (även sådana från en annan medlemsstat, om dessa samtycker) som de anser har tillräcklig kapacitet, kompetens och tillräckligt oberoende för att utföra inspektioner. En medlemsstat ska under alla förhållanden förbli fullt ut ansvarig för inspektionen av de berörda sjömännens levnads- och arbetsförhållanden på fartyg som för den medlemsstatens flagg. Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG⁽¹⁾.

4. Medlemsstaterna ska fastställa såväl tydliga mål och standarder för förvaltningen av sina inspektionssystem som lämpliga övergripande förfaranden för deras utvärdering av i vilken omfattning dessa mål och standarder uppfylls.

5. En medlemsstat ska se till att sjömän ombord på fartyg som för den medlemsstatens flagg har tillgång till en kopia av avtalet. Tillgången kan tillhandahållas elektroniskt.

Artikel 4

Personal med ansvar för att övervaka efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att personal, inbegripet personal vid institutioner eller i andra organisationer (nedan kallade *erkända organisationer* i den mening som avses i 2006 års konvention) som bemyndigats att utföra inspektioner i enlighet med artikel 3.3 och som ansvarar för att kontrollera att relevanta delar av 2006 års konvention tillämpas korrekt har erforderlig eller önskvärd utbildning, behörighet, kompetensområde, fullständiga rättsliga befogenheter, status och oberoende för att kunna utföra denna kontroll och säkerställa efterlevnad av relevanta delar av 2006 års konvention. I enlighet med 2006 års konvention ska inspektörer ha befogenhet att på lämpligt sätt vidta åtgärder för att förbjuda att ett fartyg lämnar hamn innan nödvändiga åtgärder vidtagits.

2. Alla bemyndiganden som beviljas för inspektioner ska minst ge institutionen eller den erkända organisationen befogenhet att kräva rättelse av de brister i sjömännens levnads- och arbetsförhållanden som den fastställer och utföra inspektioner i detta avseende på begäran av en hamnstat.

3. Varje medlemsstat ska inrätta

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EUT L 131, 28.5.2009, s. 47).

a) ett system för att säkerställa att det arbete som erkända organisationer utför, vilket innefattar tillhandahållande av information om alla gällande nationella lagar och andra författningar och relevanta internationella instrument, är tillfredsställande, och

b) förfaranden för kommunikation med och tillsyn av sådana organisationer.

4. Varje medlemsstat ska förse Internationella arbetsbyrån med en aktuell förteckning över erkända organisationer som bemyndigats att agera för dess räkning och hålla den aktuell. Förteckningen ska ange de uppgifter som de erkända organisationerna har bemyndigats att sköta.

Artikel 5

Rutiner för klagomål ombord, hantering av klagomål och korrigerande åtgärder

1. Varje medlemsstat ska i sina lagar eller andra författningar säkerställa lämpliga rutiner för klagomål ombord.

2. Om en medlemsstat mottar ett klagomål som den inte betraktar som uppenbart ogrundat eller erhåller bevis för att ett fartyg som för dess flagg inte följer kraven enligt relevanta delar av 2006 års konvention eller att det förekommer allvarliga brister i dess genomförandeåtgärder, ska den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att undersöka frågan och se till att åtgärder vidtas för att avhjälpa de brister som uppenbarats.

3. Personal som har till uppgift att hantera eller som får kännedom om klagomål ska behandla källan till alla anmärkningar eller klagomål som framställs om en fara eller brist i samband med sjömännens levnads- och arbetsförhållanden eller ett brott mot lagar och regler som konfidentiell och ska inte antyda något för redaren, redarens företrädare eller fartygsoperatören om att inspektionen utfördes till följd av en sådan anmärkning eller klagomål.

Artikel 6

Rapporter

1. Kommissionen ska i de rapporter som den ska utarbeta enligt artikel 9 i direktiv 2009/21/EG behandla frågor som faller inom detta direktivs tillämpningsområde.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförande och tillämpning av regel 5.3 i 2006 års konvention med avseende på rekryteringsansvar. Vid behov får rapporten innehålla förslag till åtgärder för att förbättra levnads- och arbetsförhållanden i sjöfartssektorn.

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 mars 2015. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 20 november 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

Uttalande från kommissionen

"Kommissionen anser att titeln inte korrekt återspeglar direktivets tillämpningsområde."
